

Medlem, saa længe hans Forslag kun er skitseret og antydet. Jeg vil da vente, til jeg maaske i det andet Ting ser et Forslag udarbejdet saaledes, at vi kunne se, hvor den Vej fører hen. Thi der kan ikke godt være Tale om at vælge mellem to Veje, naar man ikke ved, hvorledes de begge ere. Det forekommer mig, at den Vej, det ærede Medlem antyder, er mindre farbar end den, jeg har angivet, og i hvert Fald vil den foranledige et langt større Tab for Sparerne, end jeg har ment, man burde kræve af disse.

W. Neergaard: Den højtærede Indenrigsminister har naturligvis fuldstændig Ret i, at det er kun løst skitseret, hvad jeg har antydet her. Men naar jeg har tilladt mig at gøre det uden at stille Forslag, ligger det i, at jeg ikke har været Medlem af det paagældende Udvalg og som Følge deraf har været udelukket fra at stille Forslag. Naar jeg alligevel har antydet denne Vej, er det sket, fordi der fra den højtærede Indenrigsministers Side i Gaar blev anket over Højres Stilling, over, at man ikke fra Højres Side havde antydet noget som helst andet Forslag. Derfor fandt jeg, der kunde være en vis Anledning til at antyde en saadan Løsning.

Jeg vil overfor den højtærede Indenrigsminister sige, at hvis noget lignende som det, jeg her har foreslaet, kunde blive Basis for Løsningen af dette Spørgsmaal, er det ganske rigtigt, at Sparerne i Øjeblikket vilde faa noget mindre end den Procent, som er foreslaet af den højtærede Indenrigsminister. Men lige saa sikkert er det ogsaa, at man ved en fornuftig Anvendelse af de billige Penge, som blive stilledes til den nye Sparekasses Disposition, vilde kunne tilskrive de gamle Sparere ved en Bonusudbetaling en saa stor Kvotadel af Beløbet, at det vilde overstige det Beløb, som den højtærede Indenrigsminister her foreslaar.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Det af *Indenrigsministeren* stillede Ændringsforslag (se ovenfor) vedtoges uden Afstemning.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 71 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Landstingets Formand.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov af 29. Marts 1904 om Københavns Personbanegaard m. m.

(Første Behandling findes i Tidenden, Sp. 5876).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Tekst og Spørgsmaalet om dets Overgang til 3die Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslagets Tekst og dets Overgang til 3die Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Udvidelse af Sindssygeanstalten ved Vordingborg.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 3604; Udvalgets Betænkning i Tillæg B.).

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredie Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (*Carl Hansen* [Præstø Amts 5te Valgekreds]): Da dette Forslag var til første Behandling her i Tinget, blev det baade af mig og af forskellige andre Medlemmer gjort gældende, at det var alt for dyrt, naar Omkostningerne ved Opførelsen af de to Pavilloner, man agtede at opføre nede ved Oringe, var anslaaede til 294,000 Kr. Det vilde blive saadant noget som 5,000 Kr. pr. Patient. Udvalget har selv-